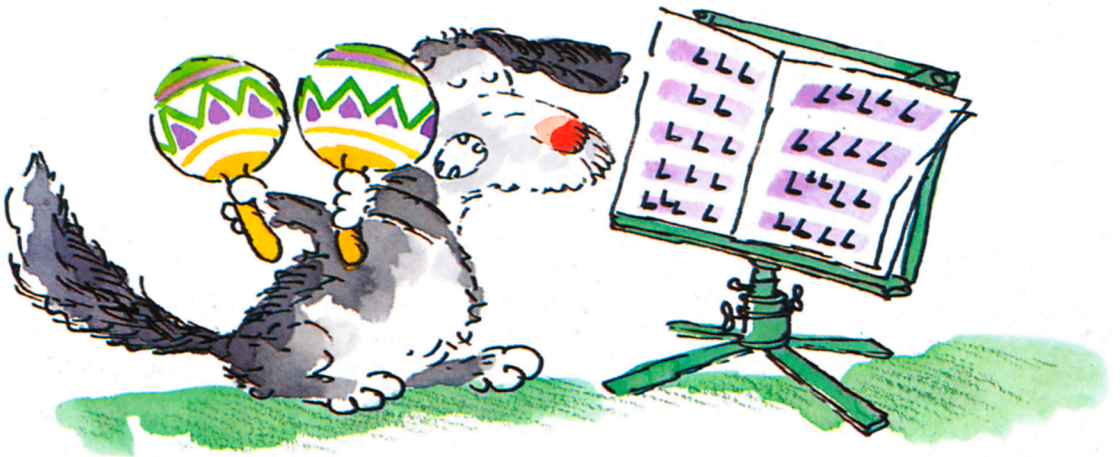

KOIRA

joka meni kouluun

Osmo Leivo
Jukka Lemmetty

© Osmo Leivo, Jukka Lemmetty, 2014
Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN 978-952-318-353-7

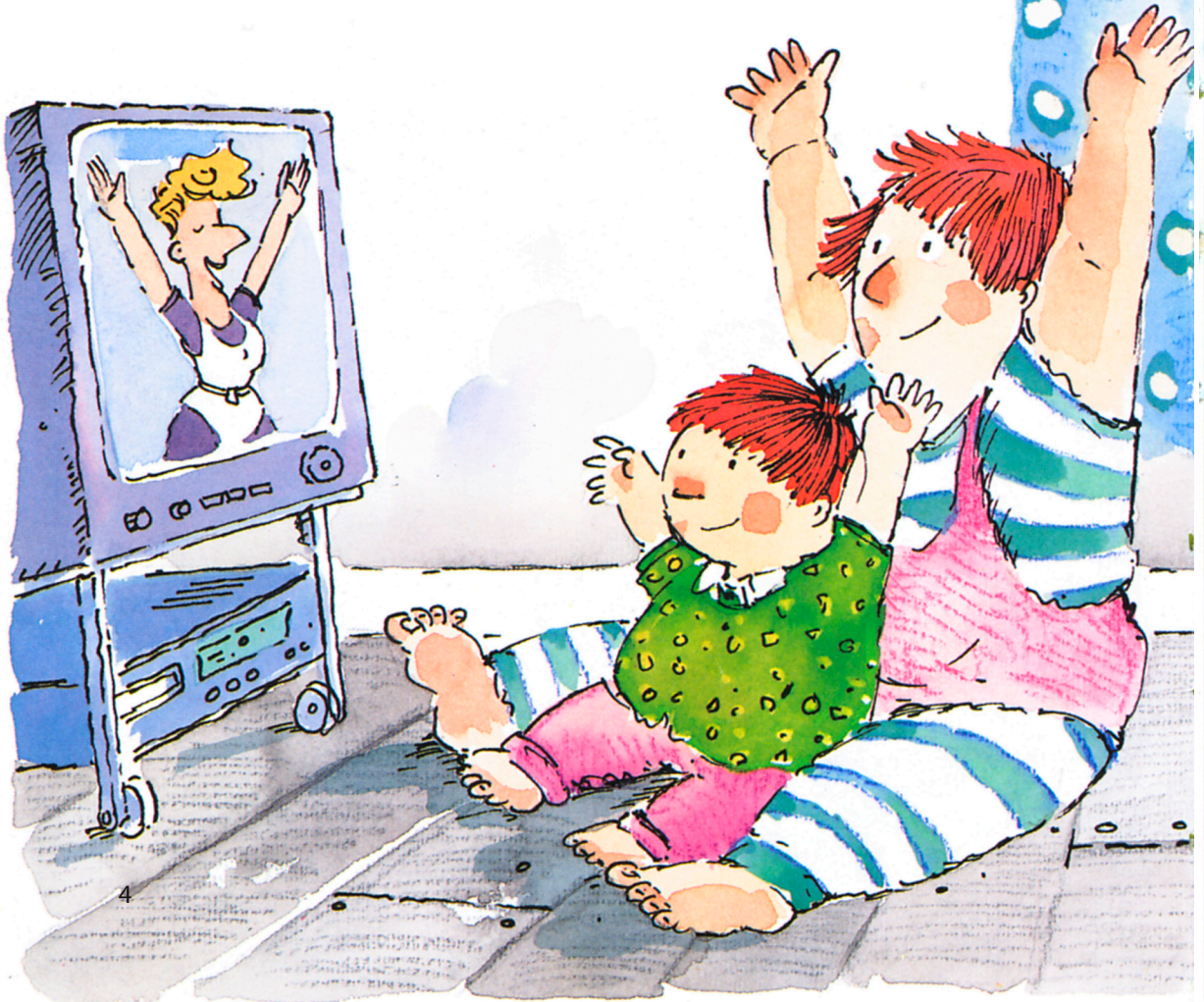
Toinen painos. Kirja on ilmestynyt Sanomaprintin
Lasten kirjakerhossa vuonna 1990

Niki oli ihan tavallinen koira – ei erityisen älykäs mutta ei perin tyhmäkään. Nikin perheeseen kuului Niina, Niinan äiti ja papukaija, joka oli Nikin mielestä pelkkä kiusankappale.

Eniten Niki piti syömisestä ja nukkumisesta, mutta puistossa Niinan kanssa leikkiminen oli hänestä myös hurjan hauskaa.

Eräänä päivänä postinkantaja toi Nikille kirjeen. Koska Niki ei osannut lukea, Niina luki sen hänelle:

”Hyvä Niki. Kouluviraston tietojen mukaan sinä olet täyttänyt seitsemän vuotta, mutta et ole vielä ilmoittautunut peruskouluun. Siksi olemme merkinneet sinun aloittavan opiskelusi Marttilan peruskoulun ensimmäisellä luokalla.

Terveisin Kouluvirasto.”

Niki oli kamalan hämmästynyt! Hän ei tiennytkään, että koirienkin olisi pitänyt käydä koulua. Hänhän oli koira eikä lapsi! Jonkun on virastossa täytynyt tehdä virhe, Niki arveli, mutta uskoi että väärinkäsitys selviäisi, kunhan opettaja näkisi että hän on koira.

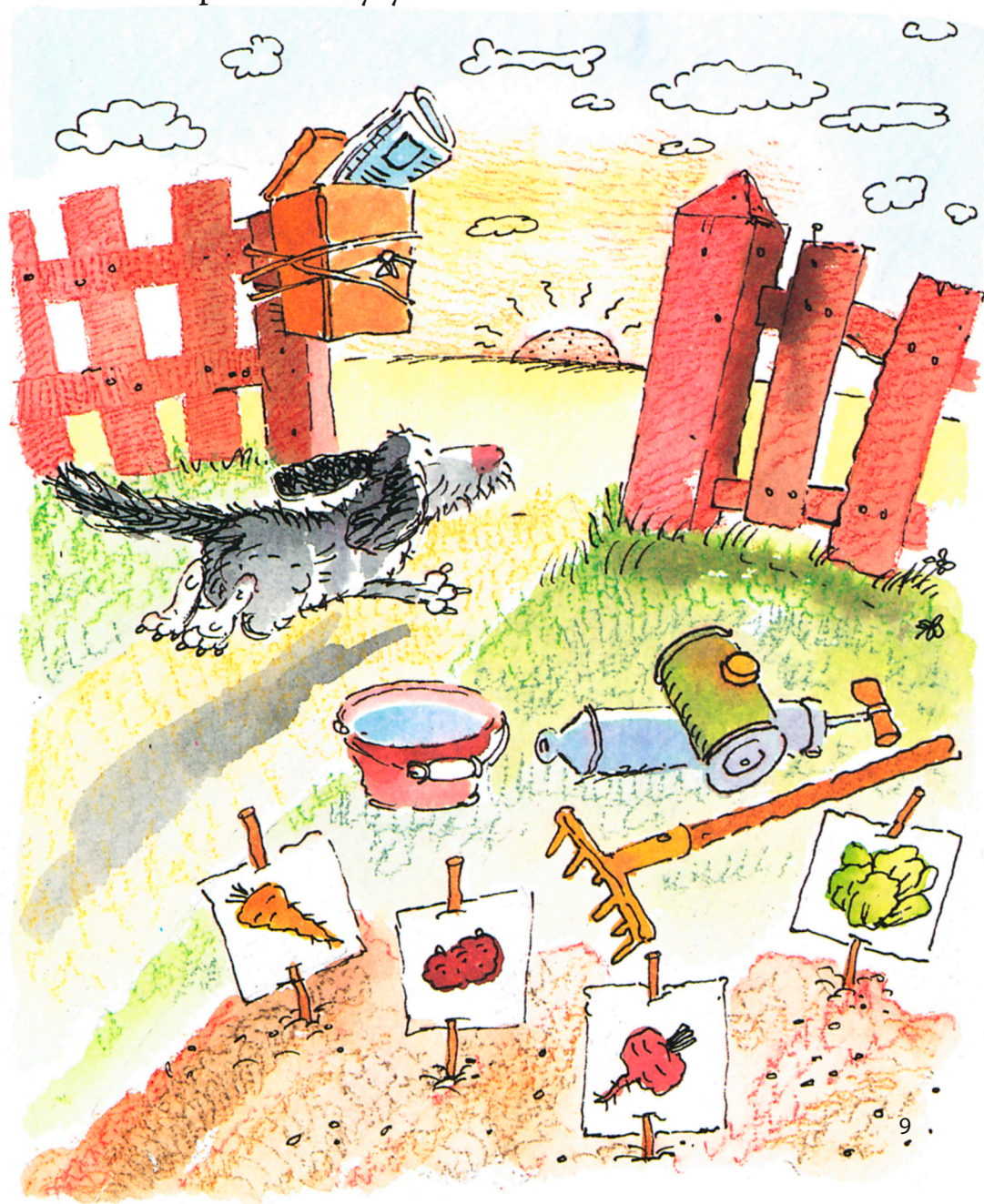
Silti Niki nukkui hyvin levottomasti seuraavana yönä, sillä hän näki painajaisunta koulusta. Aamulla Niki ajatteli karata kotoa ja ryhtyä kulkukoiraaksi kunnes muisti, ettei ollut vielä syönyt aamiaista.

Nikin koiraystävät leikkivät pihalla ja jahtasivat citykaneja. He olivat kuulleet Niinalta, että Niki oli kutsuttu kouluun, ja Nikin tullessa ulos he kiiruhtivat nuuskimaan ja lohduttamaan häntä. Jotkut koirat olivat myös aika kateellisia, koska heitä ei oltu huolittu kouluun.

Kouluamuna Niki lähti ajoissa matkaan. Niina olisi tullut mukaan, jos Niki olisi pyytänyt, mutta Niki päätti selviytyä itse.

Koulun pihalla oli valtavan paljon lapsia, heidän vanhempiaan ja opettajia. Joka puolella tönittiin, naurettiin, itkettiin, juostiin ja hälistiin. Se oli Nikistä mukavaa. Muut oppilaat eivät lainkaan hämmästelleet Nikin koulussa oloa vaan tulivat juttelemaan ja rapsuttamaan Nikiä korvan takaa.

Tarina kertoo Nikistä, ihan tavallisesta koirasta. Nikin perheeseen kuuluu Niina-niminen tyttö, Niinan äiti sekä papukaija, jonka kanssa Niki ei ollut erityisemmin väleissä.

Eräänä päivänä Kouluvirasto lähetti Nikin nimellä kirjeen, jossa ilmoitettiin, että viraston tietokone on merkinnyt Nikin peruskoulun ensimmäiselle luokalle, koska Niki oli täyttänyt seitsemän vuotta.

Niki oli kerrassaan hämmästynyt ja niin olivat myös Niina ja Niinan äiti. Niki näki monena yönä painajaisia koulusta ja suunnitteli jo kotoa karkaamista. Lopulta hän kuitenkin sopeutui ajatukseen ja päätti aloittaa koulun luottaen siihen, että kömmähdykset selviäisi viimeistään sitten, kun opettaja ja rehtori ja koululääkäri omin silmin näkevät, että hän on koira.

Mutta eipä vain ilmiselvältä tuntunut erehdys niin vain sukkelaan selvinnyt. Sillä on asioita, joista pikku lipsahduksen takia alkaa kutoutua mitä hullunkurisin, kafeinamaisin ja kiemuraisin tapahtumavyöhyhti.

9 789523 183537

Teksti Osmo Leivo
Kuvitus Jukka Lemmetty
www.bod.fi
ISBN 978-952-318-353-7